

(המשך מעמוד 7)

כפני אוניות המניפות דגל ישי ראל, וכפני "חומר איסטרטגי" המיועד לאילת — אך שלא יעצור סחורות אחרות מלעבור במיצר לישראל. בין הסחורות המותרות כלל, במפורש, את הנפט.

הדבר העיד על חוסר-הבנה טוטאלי של הפסיכולוגיה הישראלית. נשיא מצריים פשוט לא הבין כי מעבר אוניות תחת דגל ישראלי הוא דבר בעל חשיבות פוליטית ונפשית מכרעת בעיני הישראלים.

"הוא אמר: מה רוצים הישראליים? מה איכפת להם הדגל? אילת היא נמדיה-נפט שלהם. אם ניתן לנפט לעבור, הכל יהיה בידך."

מה היה קורה אילו עברה, באותו יום, אוניות-נפט את המיצר בדרך לאילת? טוענים הערבים: היו נותנים לה לעבור.

כאן אירעה פרשה קטנה ומזוהה, המעידה על הבלבול הכללי שהשתרר. בקאהיר הרי דיעו כי "גזרעו מוקשים במיצר".

הודעה זו היתה כוזבת לחלוטין. במלחמת ששת-הימים הוכח שאף מוקש אחד לא היה במיצר.

בי 4 ביוני:

סכנת המלחמה חלפה

בינתיים היה הצבא הישראלי מרוכז בגבול מצריים, והמצב היה טעון חומר נפץ. כדי למנוע את השואה, עשה עבד-אל נאצר את משגהו הבא — זה שהכריע את הכף בישראל.

הוא הזמין את אויבו הוסיין לקאהיר, התבק עימו וכתר עימו הסכם-הנגנה.

נשיא מצריים חשב כי מעשה זה ירתיע את ישראל, וימנע את המלחמה. אבל הוא גרם בדיוק לתוצאה הפוכה: הסיוט של פיקוד ערבי מאוחד לאורך כל גבולות ישראל יצר בארץ את ההרגשה כי טבעת-החנק מתהדקת — ושיכנע את אחרוני המהססים שיש לפתוח מייד במלחמה מונעת.

אך בקאהיר נרגעו הרוחות כי דיוק בשעה שבישראל התבשרה ההחלטה הגורלית.

מדוע?

המשבר נכנס לשבועו השלישי. לדעת ה מצרים, הצליח הבולף, ישראל לא התקיפה. הסיכסוך נכנס לשלב דיפלומטי. ההצעה ה מצרית החשאית, בדבר מעבר הנפט במיפרץ אילת, הועברה להשינגטון ולמוסקבה, ומשם לישראל. היה נדמה כי המשאומתן, שיימשך כמה שבועות, יביא בסופו של דבר להרגעה.

עבד-אל-נאצר עצמו היה בטוח כי סכנת המלחמה הלכה.

ואז, ב-5 ביוני, הושמד חיל-האוויר המצרי תוך שלוש שעות, וירדה השואה הצבאית על מצריים.

מכל התיאור הזה, הסיקו האישים ה ערביים את המסקנות הבאות:

● עבד-אל-נאצר עשה שורה של שגיאות מכריעות. הוא לא פעל כטכסיסן הנבון והזהיר כמו כי שנים האחרונות. אבל הוא פעל תחת לחץ כבד.

● עבד-אל-נאצר לא רצה במלחמה, וידע שיד צבאו תהיה בה על התחזונה.

● ההרגשה בעולם, כהיילו ישראל עומדת בנהיגה סכנת-השמדה, היתה פרי תעמולה ישראלית גאונית. (כל הערבים מאמינים כי התעמולה הישראלית בעולם היא גאונית, וכי התעמולה הערבית היא מתחת לכל ביד קורת).

● ישראל ניצלה את ההזדמנות כדי לכבוש שטחים, וכדי לנסות להפיל את המישטרם בקאהיר ובדמשק.

לא עלה בידו לערער, אצל בני-שיחי, את האמונה בנכונות שתי המסקנות הזוהרות. נדמה לי שרק פעם אחת הצלחתי לזעזע, איכשהו, אמונה זו.

שאלתי: "נניח שצבא עויין היה מתרכז בגבולכם ומאיים להשמיד אתכם."

נניח שמישהו היה בא ומבטיח לכם ש'הצד השני מבלף."

"האם הייתם מפכנים את חיי נשותיכם וילדיכם, זאת קיום מדיי נתכם, ונמנעים מפעולה מונעת רק על סמך ההנחה הבלתי-מוכחת שהערכה זו נכונה?"

רק טיפה אחת ואתה בעל נראה מושלם ומטופח

מעטה, כל התגליות לטיפוח השיער בדרך טבעית בתכשיר אחד, Williams' Ice Blue Hair Dress. תכשיר זה, המורכב מיסודות פעילים ובדוקים, מרכז את השיער מעשיר ומטפח אותו באופן טבעי. Williams' Ice Blue Hair Dress אינו מכיל יסודות מים וכוהל המייבשים את השיער ומונעים את גמישותו. הסתרק עם כמות קטנה של Williams' Ice Blue Hair Dress בבקר, ובערב — העבר בשערך מסרק רטוב; שיחזש את פעולת הלנולינים של Williams' Ice Blue Hair Dress מונע יובש וקשקשים ומעניק לך את תחושת הארומה הנפלא של Williams' Ice Blue.

מיוצר ע"י בלמון בע"מ תל-אביב, המפיצים — חב' נורית בע"מ.

5 מיליון „וספה“ ברחבי העולם

סיפור ההצלחה של „וספה“ הוא ממש דמיוני. קשה לתאר שכלי-רכב, אשר רק בשנת 1945 החלו לייצרו, הפך תוך שנים אחדות לרכב עממי בכל רחבי העולם. הסיבות להצלחה עצומה זו של „וספה“, נובעות מתכונותיה המכניות והנוחיות שלה. ביח"ר פיאגו, יצרן ה„וספה“, היה מפעל ליצור מטוסים. כידוע, ביצור מטוסים נדרשת רמה גבוהה ביותר של יצור ודיוק. ה„וספה“ נבנתה לפי דרישות אלו, וזה סוד הצלחתה.

לקטנועי „וספה“ תכונות מכניות מיוחדות, המוגנות בפטנטים עולמיים. תמסורת ישירה מן המנוע לגלגל האחורי ללא שרשראות או גל-הינע (דרבשפט) כפי שזה מקובל בקטנועים אחרים. כלומר, המנוע מניע ישירות ציר ראשי אשר אליו מחובר הגלגל האחורי.

זו התכונה הבולטת של ה„וספה“, אשר בגללה אין אבדן כוח על תמסורת ויש לקטנוע אורך חיים עצום מבחינה מכנית. קטנועים אלה מסוגלים לנסוע 150,000 ק"מ ללא שיפוץ (אוברול) כללי. זה מספר עצום של קילומטרים בהתחשב בגודלו של המנוע. דבר זה נובע גם מהמבנה המכני הפשוט של ה„וספה שמעטים בו החלקים הנעים — והיום השאיפה בייצור מכונות מודרניות היא לייצר רכב שהחלקים הנעים המשתחקים ומגיעים לבלאי מהיר — יהיו מעטים ככל האפשר.

תכונה נוספת אופיינית ל„וספה“ היא — מבנה השלדה. הגישה לבניית השלדה היתה בדומה לגישה בייצור מכונות מודרניות — מבנה עשוי מקשת אחת של פלדה — מבנה כזה מקנה חוזק רב ביותר וקלות במשקל.

מבנה כזה אפשרי רק אם הייצור הוא של מאות אלפי יחידות לפחות. המהנדס שהגה את הרעיון הגאוני של „וספה“ הצליח לבנות מנוע פשוט ביותר, בעל חוזק רב ואורך ימים עצום. במשך השנים השתכלל הקטנוע והגיע ממש לשלמות. לשם השוואה — אורך החיים של ה„וספה“ הוא פי שלושה לפחות מקטנועים אחרים.

לארץ מובאים מספר דגמים של קטנועים „וספה“, „וספה 150“, „וספה ספרינט 150“ ו„וספה סופר ספורט“. היתרון בקטנוע „וספה“ בישראל לגבי קטנועים אחרים בגלל הכמות הרבה, וניתן להשיג שרות-תיקונים וחלקים במוסכים בכל רחבי הארץ.

הסוכנים הראשיים בישראל: „עופר“, חברה לרכב בע"מ.

